

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010288
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5818010288.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 3. júna 2021 o sťažnosti odsúdeného U. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/12/2018 zo 6.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo uznesením, sp. zn. 4T/12/2018 zo 6.10.2020, podľa § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený U. Z. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženej rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 13.12.2018, sp. zn. 4T/12/2018, právoplatným dňa 29.12.2018, neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Má za to, že napadnuté uznesenie je nezákonné a v rozpore s Trestným poriadkom. Pridržiava sa všetkého, čo uviedol na verejnom zasadnutí. Prokurátor a ani súd nezobrali do úvahy skutočnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/101/2019 bol už v čase verejného zasadnutia zahladený tým, že peňažný trest zaplatil. K zahladeniu odsúdenia, a teda k vzniku zákonnej fikcie neodsúdenia dochádza priamo zo zákona a jeho účinky vznikajú po jeho vykonaní. Z logiky veci vyplýva, že takto je za ten istý skutok stíhaný dvakrát, čo je v rozpore s Trestným poriadkom. Neexistujú žiadne zákonné dôvody na to, aby súd vyhodnotil, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil. Na základe vyššie uvedeného krajskému súdu navrhuje, aby zmenil napadnuté uznesenie a určil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody osvedčil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného U. Z. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú

treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený U. Z. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený, neosvedčil.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/12/2018 z 13.12.2018, bol U. Z. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Zároveň mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 29.12.2018. Základná skúšobná doba plynula odsúdenému od 30.12.2018 do 29.12.2019.

Podmiennečným odsúdením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmiennečne odsúdený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí samo osebe vždy znamenať, že podmiennečne odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal podmiennečne odložený trest odňatia slobody, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam. Jedným zo základných znakov riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej lehote závažným spôsobom poruší právny poriadok a právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, priestupok, svedčí to spravidla o tom, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody, pôvodne podmiennečne odložený.

Preskúmaním spisového materiálu, krajský súd dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že odsúdený U. Z. počas plynutia ročnej skúšobnej doby (t.j. od 30.12.2018 do 29.12.2019) nevedol riadny život. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania odsúdený počas plynutia skúšobnej doby sa dňa 22.10.2019 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/101/2019 z 24.10.2019 uložený peňažný trest vo výške 500,- EUR a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 50 dní. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 40 mesiacov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 24.10.2019.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny

poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienene odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienene odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu, priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život.

Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnuť, že má sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií. V okolnostiach danej veci, s prihliadnutím na osobu odsúdeného, ktorý sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, je nutné konštatovať, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia riadny život. Na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej, ale aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd správne odsúdeného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam predpokladané podmienky, a teda že nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K sťažnostnej námietke odsúdeného, že prokurátor a ani súd nezobrali do úvahy skutočnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/101/2019 bol už v čase verejného zasadnutia zahladený tým, že peňažný trest zaplatil, krajský súd uvádza, že na posúdenie toho, či odsúdený viedol riadny život, nemá vplyv prípadné zahľadanie odsúdenia. Účelom inštitútu zahľadania odsúdenia je totiž umožniť, aby sa pri splnení určitých podmienok odstránili nepriaznivé dôsledky odsúdenia, ktoré trvajú aj po výkone trestu a ktoré by mohli odsúdenému sťažovať jeho uplatnenie v ďalšom živote, teda jeho účel smeruje pro futuro v prospech odsúdeného. Tomuto účelu však predchádza účel iný (primárny), a to je ten, ktorý sa sleduje uložením trestu, teda okrem iného vytvorenie podmienok na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Zahľadanie odsúdenia preto nemá vplyv na oprávnenosť konštatovania, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/3/2019 z 14. mája 2019).

S ohľadom na uvedené okolnosti krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného U. Z. zamietol, pretože nebola dôvodná.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.